

[Aksel Larsen.]

ringen, støttet af de konservative, får sin ubehagelige vilje i denne sag, vil man også forsøge at gå toldvejen, hvad andre varer end tekstilvarer angår.

På den anden side får netop det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaards tale mig til at sætte et spørgsmålstegn ved dette med midlertidigheden af omsætningsafgiften. Det ærede medlem siger jo selv, at det ikke går an at ophæve den på een gang, det må klares ved aftrapning. Ja, det er jo netop sagen. Man har indrettet omsætningsafgifterne og ikke mindst tøjskatten på den måde, at afgiften tages i importør-, en gros- eller fabrikantledet, og det har man gjort, dels fordi det muligvis er noget lettere for toldvæsenet at klare det der, men i væsentlig grad, fordi kunderne så ikke mærker det så direkte; der bliver ikke skrevet på regningen så og så mange procent i tøjskat. Hertil kommer, at når tøjskatten pålægges i importør-, fabrikant- eller engrosledet, er den — det erkender jeg — teknisk vanskeligere at afskaffe med eet slag; og jeg tror, at den finansminister, der i hvert fald har lagt navn til tøjskatten, og hvis kasse nyder frugterne af tøjskatten, ikke har noget imod, at disse tekniske forhold gør det sandsynligt, at tøjskatten og andre omsætningsafgifter vil blive helt eller delvis forlænget, og at det altså ikke er således, som man fremstillede det, da de blev indført, at det er midlertidige skatte-love, der kun skal løbe i 2 år, men at der er chance for, at de med den ene eller den anden begrundelse kommer til at løbe længere.

I hvert tilfælde har det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard udtalt sig på en sådan vis, at man må forstå, at det måske ikke var den oprindelige hensigt, derom kan jeg naturligvis ikke udtale mig, men at det i hvert fald nu er meningen, at det bliver følgen; det kan imidlertid ikke få os til at synes bedre om tøjskatten og de andre indirekte skatter, der er blevet indført.

Det var morsomt at høre den måde, hvor-

på det ærede medlem hr. Poul Møller startede sin tale. Det ærede medlem startede med frejdigt at forkynde, at de konservative med ligefrem begejstring og god samvittighed gik ind for denne forhøjelse af tekstiltolden. Imidlertid viser det konservative folkepartis hidtidige krumspring, også det forslag til dagsorden, det ærede medlem hr. Poul Møller stillede, at det er så som så med frejdigheden. Det konservative folkeparti er i denne sag et legeme, som er i strid med sig selv. Jeg regner med, at det samme faktisk er tilfældet for socialdemokratiets vedkommende, selvom det ikke er kommet til udtryk på samme måde. Man må give mig lov til at sige, at det virker efterhånden latterligt med de krumspring, hvormed de konservative forsøger at camouflere deres stillingtagen. Her kommer man med et dagsordensforslag, som udtrykker det konservative ønske om, at tøjskatten skal nedsættes og aftrappes samtidig med, at man indfører tekstiltold. Enhver ved dog, at når dettedagsordensforslag er forkastet, og der er vel udsigt til, at det bliver forkastet, jeg ved det ganske vist ikke, men skal vi sige det sådan: hvis forslaget bliver forkastet, vil det overvældende flertal af den konservative gruppe her i tinget alligevel stemme for tekstiltold.

Det berettigede angreb, der skal rettes mod de konservative i denne sag, kan naturligvis ikke fritage regeringen og socialdemokratiet for ansvar, men på den anden side er det en kendsgerning, at uden særdeles velvillig hjælp fra de konservative kunne regeringen ikke have fået gennemført noget i den retning, som foreslås her. Hvis det virkelig var de konservatives mening, at de nok ville have tekstiltold, men samtidig ville have en tilsvarende lettelse i tøjskatten, kunne de konservative jo have fået den. De kunne have sagt til regeringen: vi stemmer ikke for tekstiltoldens forhøjelse, medmindre vi forud får en bestemmelse om, at tøjskatten skal nedsættes. Hvis de konservative gjorde det, så var det sådan set helt i orden fra denne side, men det gør de konservative ikke. De siger: vi